ନରସିଂହ ମେଢା ।

(ଭକ୍ତ ସେଠଙ୍କ ଚରିତ)

ଶ୍ରୀ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡଦାସ ମହନ୍ତ ମହାରାଜାଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃକ

ବିରଚିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ

PRINTED
BY
The Fraser Printing & Publishing Co. Ltd
SAMBALPUR
1924.

ନରସିଂହ ମେହଟା ।

(ସ୍ୱମଦେଶ)

ଇନ୍ଦ୍ରପତି ମା ସରସ୍ୱତୀ ପ୍ରଥମେ ନମସ୍କାର ।
ମୋକଣ୍ଠେ ବସ ଶବ୍ଦ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରେମଦ ହୁଅ ଉର । ୧ ।
ଭାରତୀଫୁଲ କରଣଠୁଲ ହାର ଗୁନ୍ଥିବା ଭାବ ।
ସଂସାରେ ଦେଇ ଦେଖାଇଛବ ହୃଦ୍ଭବ ପ୍ରେମଲହର । ୨ ।
ନୃସିଂହ ମେହତା ଭକ୍ତି ସ୍ୱଚିନ୍ତା କରୁଛି ମୁଁ ଜଣାଣ ।
ଶୁଣ ସୁମନେ ଭାବଧ୍ୟାନେ ଭକ୍ତି କେମନ୍ତ ଗୁଣ । ୩ ।
ଅନ୍ତ ପବିତ୍ର ଚିନ୍ତସୁଭକ୍ତ ନରସିଂହ ସେ ଯେ ମେହତା ।
ହୃଦାର ଚିତ୍ତ ଅନୁବ୍ରତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଧ୍ୟାନେ ଚିନ୍ତା । ୪ ।
ଜନାଶ୍ରୟଙ୍କୁ ଡ୍ୟକ୍ତଦେବାଙ୍କୁ ସନ୍ତତ ମନ ଭାବ ।
ଅଶନାଦର ଚିନ୍ତା ଅନ୍ତର ଶୋଜନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ୍ୟଠାବ । ୫ ।
ଉଚ୍ଚକରଣ ସଂସାରଜନ ନଗଣ୍ୟ ଭାବେ ମନ ।
କାହାର ମନ ଡାଙ୍କୁ ଗୃହିଁଣ ନୁହନ୍ତ ପରସନ୍ନ । ୬ ।
ପଶ୍ଚିମଦେଶ ଗୁର୍ଜ୍ଜରାଷ୍ଟ୍ରଦେଶ ଯୁନାଗଡ଼ ସହର ।
ସେ ପୁଣ୍ୟଧାମ ମୁନିଅଶ୍ରମ ସ୍ଥାନମାନ ପ୍ରଚୁର । ୭ ।
ନାନା ଅଶ୍ରମୀ ସେସ୍ଥାନେ ଭ୍ରମି ପୂଣ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ଭାବଣ ।
ଗିର୍ନ୍ନାରଗିରି ଶିଖରପୁଷ୍ପ ଅମ୍ବିକାଦେବୀ ସ୍ଥାନ । ୮ ।
କୁଣ୍ଡ ସୁନ୍ଦର ସେ ଦାମୋଦର ଅଧୋଭାଗେ ଶୋଭନ ।
ଗିର୍ନ୍ନାରଗିରି ଅନନ୍ତପୁଷ୍ପ ଧର୍ମାତ୍ମା ସେ ଭୁବନ । ୯ ।
ବୈଷ୍ଣବମଠ ରହିଛି ସେ ପୃଷ୍ଠ ସ୍ୱମାନନ୍ଦୀଙ୍କ ସ୍ଥାନ ।
ଦେବଙ୍କ ଚିହ୍ନ ସୌରଭଗୁଣ ଶୋଭା ପ୍ରକାଶମାନ । ୧୦ ।
ସେ ସ୍ୱମାନନ୍ଦ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ପାଦ ରହି ଦେଖାଏ ଚିହ୍ନ ।
ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ହରଷଦଙ୍କ ଦତ୍ତାତ୍ରେୟଙ୍କ ସ୍ଥାନ । ୧୧ ।

ହିନ୍ଦୁଧାତ୍ରୀ ସେ ମନୋହରୀ ସେଜ୍ୟାବନର ଶୋଭ୍ରୀ ।
ଲକ୍ଷକରାଏ ଭକ୍ତହୃଦୟେ ପୁଣ୍ୟଧାମ ପ୍ରଭଗ୍ରୀ । ୧୨ ।
ପବିତ୍ରଦେଶ ପୁଣ୍ୟମାନସ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱ ଧାରକ ।
ଅନେକତୀର୍ଥ ନୈମିକରଣ୍ୟ ଛନ୍ତି ଧର୍ମୋଲ୍ଲସୁକ । ୧୩ ।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବାସ ଦ୍ୱାରକାଦେଶ ସମୁଦ୍ରତଟ ଶୋଭା ।
ସେ ସ୍ଥାନମାନ ଗୃହିଁଲେ ମନ ପ୍ରେମାନନ୍ଦରେ ଲୋଭା । ୧୪
ଦ୍ୱାଦଶକୋଶ ତହିଁ ପ୍ରକାଶ ରଣଛୋଡ଼ଙ୍କ ଧାମ ।
ସେ ପୁଣ୍ୟଧାମ ଭକ୍ତଆଶ୍ରମ ନୃସିଂହ ମେହ୍ତା ନାମ । ୧୫ ।
ପୈତୃକଧନ ଧର୍ମାର୍ଥେଦାନ କରି ଦୀନତା ଭଜି ।
ଧର୍ମଧାରକ ସଦାନନ୍ଦଯୁକ୍ତ ଭକ୍ତିରେ ଥାନ୍ତି ମଜ୍ଜି । ୧୬ ।
ଗ୍ରାମୀଯୁବକ ଭାବ ନବୀନ ହାସ୍ୟ ପଥରେ ଲକ୍ଷ ।
କରୁଣଥାନ୍ତି ସ୍ୱକାଲଗତ ପ୍ରବେଶ ହେଲା ଦେଖି । ୧୭ ।
ଏକସମୟେ ସାଧୁଉଭୟେ ତୀର୍ଥାଟନ ସେ କରି ।
ଯୁନାଗଡ଼ରେ ପ୍ରବେଶିବାରେ ଭାବ ହୃଦୟେ ସ୍ମରି । ୧୮ ।
ବହୁଛନ୍ଦବର୍ତ୍ତ ଅନୁବରତ ଗରୁଡ଼ଉଡ୍ଡ ଅଙ୍ଗ ।
କେଅଛନ୍ତିଏ ଦେଖସୁପାତ୍ର ହୁଣ୍ଡି କରାଉଁ ସାଙ୍ଗ । ୧୯ ।
ଉଭୟଭାବ ଖୋଜିଲେଠାବ ଜନଙ୍କୁ ପୁଚ୍ଛ କଲେ ।
ହୁଣ୍ଡିକେଦେବ ଟଙ୍କାକୁନେବ ଧନୀକେ ଅଛି ସ୍ଥଳେ । ୨୦ ।
କୂଟବଶୁର ସେହୁରାଗୁର ଭାବ ଅନେକ ଜନ ।
ହାସ୍ୟପଥରେ ପକାଉଁଥିରେ ନୃସିଂହ ଭାବମନ । ୨୧ ।
ହେ ସାଧୁଯାଅ ଟଙ୍କାକୁନିଅ ନୃସିଂହ ମେହ୍ତା ଠାରେ ।
ହୁଣ୍ଡିସେ ଦେବ ଦେଖାଇଭାବ ଧନୀ ଅମୁ ଏପୁରେ । ୨୨ ।
ଅସୀମଧନ ତାଙ୍କରସ୍ଥାନ ଯାଅ ଅହେ ବୈଷ୍ଣବ ।
ଟଙ୍କାକୁ ଦେବ ହୁଣ୍ଡି ପାଇବ କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ୨୩ ।

ବସା କରାଇଣ କରଣାସ୍ଥନ ରାତି ସେ ପୁହାଇଲେ ।
ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଗଲି ସେଠାରେ ନୃସିଂହମେହ୍ତା ସ୍ଥଳେ । ୨୪
ନୃସିଂହମେହ୍ତା ହସ୍ତୀହବାହୀ ଭବନରେ ଥିଲେ ବସି ।
ଶ୍ରୀରାମ ରାମ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନାମ ସାଧୁଜନେ ସେ ଭାଷି । ୨୫ ।
ପ୍ରଣାମକରୁ ଅନନ୍ଦେଭରି ଉଚ୍ଚ ଆସନ ଦେଇ ।
ପବିତ୍ରଜଳ ପାଦଯୁଗଳ ଦେଲେ ଆନନ୍ଦେ ଧୋଇ । ୨୬ ।
ଚରଣାମୃତକୁ ଗର୍ଭାଗତ ଧନ୍ୟ ସୌଭାଗ୍ୟ ମୋର ।
ପ୍ରେମାନୁରାଗ ବସ୍ତୁ ବ୍ଦ୍ଧେଗ ରନ୍ଧନ ଢଷ୍ମଧାର । ୨୭ ।
ଭୋଜନ ଦେଇ ସୌଭାଗ୍ୟ ଏହୁ ଭାବି ଅନନ୍ଦଭର ।
ଛବୋଲୁଗ୍ଦହିଁ ପାକକରାଇ ଭୋଜନ ପ୍ରେମଭର । ୨୮ ।
ତନ୍ତୁ କରାଣ ଶୁଦ୍ଧହୋଇଣ ସ୍ୱଆସନେ ବସିଲେ ।
ନିଜ ଭୋଜନ ଶେଷକରାଣ ସାଧୁଙ୍କୁ ସେବା କଲେ । ୨୯ ।
ହେ ଦୟାମୟ ମହାତ୍ମାଦ୍ୱୟ ସୌଭାଗ୍ୟେ ପ୍ରବେଶିଲ ।
ଭାବଲେମନ ମୁଁ ପାପୀଜନ କେମନ୍ତେ ଦୟାକଲ । ୩୦ ।
ସେସାଧୁଜନ ଭାବନ୍ତି ପୁଣ ଶୁଣ ଆମ୍ଭ ବଚନ ।
ନୃସିଂହମେହ୍ତା ଅମ୍ଭବ୍ୟବସ୍ଥା ଶୁଣ ଦେଇଣ ମନ । ୩୧ ।
ଦ୍ୱାରିଜଣ ନଗମସ୍ଥାନ ସଙ୍ଗ ନାହାନ୍ତି କେହି ।
ତୀର୍ଥଗସ୍ତରେ ଯାଉଁ ପଥରେ ଆମ୍ଭ ବଚ୍ଚର ଏହି । ୩୨ ।
ଆମ୍ଭର ପାସ ଟଙ୍କା ସାତଶ ରହିଛନ୍ତି ଏବା ଭାବ ।
ହୁଣ୍ଡି କଥର ଦ୍ୱାରକାପୁରୀ ଯିବୁଁ ଖୋଜିଲୁ ଠାବ । ୩୩ ।
ନଗ୍ରମଧ୍ୟରେ ପଶ୍ଚୁଇବାରେ ତବ ନାମ କହିଲେ ।
ଆଶାପ୍ରୀହୋଇ ଅଧିକ୍ତୁଭାଇ ଭାବହୃଦୟ ସ୍ଥଳେ । ୩୪ ।
ଟଙ୍କାଭୁକଣ ରଙ୍ଗଧାଇଣ ହୁଣ୍ଡି ଦିଅ ସତ୍ୱର ।
ଅନନ୍ଦେଯିବୁ ଗୁଣଗାଇବୁ ଯିବୁଁ ଦ୍ୱାରକାପୁର । ୩୫ ।

ନୃସିଂହମେଡା କରଇଚନ୍ଦ୍ରା ଦୃଷ୍ଟେ ଛଳନା ଜଣ ।
ସାଧୁଜନଙ୍କୁ ଯେସେ ପାପଙ୍କୁ ହାସ୍ୟକଣବା ନୂଆ । ୩୬ ।
ମୋଲକ୍ଷାହନ୍ତା କମଳାକାନ୍ତ ଭରଷା ମୋ ଈଶର ।
ସୁଦର୍ମ୍ମଂକରେ ଭାବମନରେ ଶୁଣିବେ ଦାମୋଦର । ୩୭ ।
ଜଗତବ୍ୟାପୀ ହୃଦୟେ ଜପି କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।
ଅଜ୍ଞାନୀଜନ ମୋସନ୍ନିଧାନ ଯେସିଛନ୍ତି ହେ ଦେବ । ୩୮ ।
ମୋକର୍ମୀଧାର ଭାବଅନ୍ତର କୃପାଦିନ୍ଦୁ ଶ୍ରୀହର ।
ଦୀନବାନ୍ଧବ ରାଧାମାଧବ ଭରସା ଅଛୁ କରି । ୩୯ ।
ମୋର ବେପାର ଭୂମ୍ପୃପଯ୍ୟନ୍ତ ସେବାଗୁଣ ପୂରିବା
ଭାବହୃଦୟ ହୃଅହଦୟ ମାନ ରକ୍ଷକ ଦେବା । ୪୦ ।
ଗଜଉଦ୍ଧାର ହେ ଦାମୋଦର ସଙ୍କଟ ମୂନାଶକ ।
ଅହଲ୍ୟାଶିଳା ମୋକ୍ଷ ପାଇଲା ଖ୍ୟାତ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଯାକ । ୪୧ ।
ଅସୁରବଳ ହେଲେପ୍ରବଳ ପୃଥ୍ୱୀନାଶକ ଭାବ ।
ବରାହମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖାଇକାନ୍ତ ଦନ୍ତେ ରଖିଲ ଠାବ । ୪୨ ।
ହିରଣ୍ୟାପୁର ତେଜପ୍ରଖର ଗର୍ବହନ୍ତା ହୋଇଲ ।
ବାହ୍ମଣପଣ ହେଜନାର୍ଦ୍ଦନ ପ୍ରହ୍ଲାଦ ରଖିଲ । ୪୩ ।
ଚତୁର୍ଥମାସ ବଳଙ୍କବାସ ଥିଲ ଆହେ ଗୋବିନ୍ଦ ।
ତ୍ରିପାଦଧରି ତ୍ରିପୁରଶିଖ ନେଲ ହେ ଅଢକନ୍ଦ । ୪୪ ।
ରାବଣବଂଶ କଲବିଧ୍ୱଂସ ବିଭୀଷଣଙ୍କୁ ରକ୍ଷା ।
ମହାପାତକୀ ପୁତ୍ରକୁଡ଼ାକି ଅଜାମିଳ ସେ ମୋକ୍ଷ । ୪୫ ।
ଗଣିକାବାଲୀ କର୍ମଗ୍ରହିଲି ଶୁକପାଠ କହଇ ।
ଶୁକପଢାଇ ମୋକ୍ଷକୁ ପାଇ ମୁଁ ସଦା ତବାଶ୍ରୟୀ । ୪୬ ।
ଶବରୀଫଳ କରିକବଳ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ଖୁଆଇଲା ।
କଂସଘାତନା ଯେଷିପୋତନା କଭୁବେ ହନ୍ତାହେଲା । ୪୭ ।

ସେ ଶକଟାସୁର ତେଜପ୍ରଖର ଅଗମ୍ୟ ରୂପଧାରି ।
ଲଚବାଞ୍ଛଣ ହେଲା ନିଧନ ଗର୍ବହନ୍ତା ହେ ହରି । ୪୮ ।
ସେ ତୃଣାସୁର ଗର୍ବ ଅପାର ବାୟୁ ପ୍ରଖର ବହୁ ।
ପ୍ରଖର ତେଜ ଯେ ଭୂମିରଜ ଆକାଶ ଘଲାଘର । ୪୯ ।
ନନ୍ଦଗ୍ରାମର ସେ ନାରଖାର କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଘେନି କାଶ ।
ମୁଷ୍ଟି ପ୍ରହାରେ ତାହାଙ୍କୁ ମାରି ତା ଗର୍ବ କଲନାଶ । ୫୦ ।
ବାଲ୍ୟକାଳେଣ ଦୁଷ୍ଟଦଲନ ସନ୍ଥ ପାଳନ ନାଥ ।
ମୋଚରୁତାର୍ଥ ବୃନ୍ଦ ସ୍ୱାର୍ଥ କରବାରେ କୃତାର୍ଥ । ୫୧ ।
ହେ କେଶପାଣି ଯଶୋଦାରାଣୀ ମୃତ୍ତିକା ଭକ୍ଷଣରେ ।
ମାତ ଭୁମ୍ଭର ତୁଣ୍ଡମଧ୍ୟର ଦେଖିଲେ ସର୍ବପୁରେ । ୫୨ ।
ଦେଖିଣ ଅନ୍ତ କ୍ରୋଧରୁ ଶାନ୍ତ ହେଲେ ଯଶୋଦାରାଣୀ ।
ଯଶୋଦାରାଣୀ ପୂତ୍ରସ୍ନେହମଣି ଦୁଗ୍ଧସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଜାଣି । ୫୩ ।
ଗୃହ କଷସ୍ତୁ ଚତୁଥପ୍ରସ୍ତ ଭାବରେ ଥିଲେ ମନ୍ଥି ।
ଅଗ୍ନି ପ୍ରଜ୍ୱଳ ଦୁଗ୍ଧ ଉଛୁଳ ଧାଇଁଲେ କର୍ମଚେତ୍ତ । ୫୪ ।
ସେହୁ ସମୟେ ଲଭ ନିର୍ଭୟେ ଦଧିଭାଣ୍ଡ ନାଶକ ।
କ୍ରୋଧରେ ଯୁକ୍ତ ସ୍ୱଦକ୍ଷରେ ବନ୍ଧାହେଲ ହୃଷ୍ଣ । ୫୫ ।
ମନ୍ଥନଦଣ୍ଡ ବାନ୍ଧିଣପେଣ୍ଡ ନନ୍ଦରାଜାଙ୍କ ଅଗ ।
ଜଡ଼ସ୍ତୃବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟେ ଉଷ୍ଟଖ ଦଣ୍ଡେ ବାନ୍ଧ ସରାଗ । ୫୬ ।
ନାରଦବୁଦ୍ଧି କୌଶଳବିଧି ବୃକ୍ଷ ସେ ଭଗ୍ନହେଲା ।
ଅଗମ୍ୟପୁର ନାରଦଙ୍କର ବୃକ୍ଷ ସେ ମୋକ୍ଷହେଲା । ୫୭ ।
ଯାମଳାର୍ଜ୍ଜୁନ ସ୍ୱର୍ଗଗମନ ଦେଖିଲେ ଦେବପୁର ।
ସେ ବତ୍ସାସୁର ତେଜପ୍ରଖର କାପଟ୍ୟରୂପଧାର । ୫୮ ।
ପାଦକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ ଭୂମିକଗୃତ ନାଶିଲ ଚକ୍ରଧର ।
ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କକୋପ ସେ ନନ୍ଦରୂପ ଧରିନେଲା ସତ୍ୱର । ୫୯ ।

ଯମୁନାଜଳେ ନାଶିବାଛଳେ ଜାଣିପାରିଲ ହରି ।
ଶୟନକାଳେ ସେ ଲୁଚୁହଲେ ପିତା ମୋକ୍ଷଲୁକର । ୬୦ ।
ଗୋପନାରୀଙ୍କ ପିନ୍ଧବାଟର ଅପହରଣ କର୍ତ୍ତା ।
ସେ ବ୍ରଜପୁରକୁ ରକ୍ଷାକାର ଆପହୁଁ ମୋକ୍ଷଦାତା । ୬୧ ।
ଋଷିଙ୍କମନ ଜାଣି ଆପଣ ବ୍ରଜାଙ୍ଗ ନାଶକଲ ।
ଗଲେ ନସ୍ତର ସେ ଗୋପନାରୀ ସଙ୍ଗଭାବ ଗୃହିଁଲ । ୬୨ ।
ଯମୁନାଜଳ ପଦହସ୍ତଲ କାଳନାଗ ଦଳିଲ ।
ବ୍ରହ୍ମା କର୍ତ୍ତୃର ସେ ସମ୍ପ୍ରର ମାୟା ଦେଖାଇଦେଲ । ୬୩ ।
ବସ୍ତ ଓ ଗାବ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କଠାବ, ଗବଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡ ହରି ।
ଛଡ଼ାଇଥିଣି ହେବେଣୁପାଣି ନବୃତ ବେଦଧାରୀ । ୬୪ ।
ଇନ୍ଦ୍ରକୋପରେ ସେ ବ୍ରଜପୁରେ ଘନାକାର ବରଷା ।
ସେ ବ୍ରଜପୁରକୁ ରକ୍ଷାକାର ଏବା କାହା ଭରସା । ୬୫ ।
ସେ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ନୈବେଦ୍ୟଶୂନ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରପଣ ଭାଙ୍ଗିଲ ।
ସେ ବୃନ୍ଦାବନ୍ୟ ବୋଲାଇଧନ୍ୟ ବଜୟୀ ବୋଲାଇଲ । ୬୬ ।
ବ୍ରଜମଣ୍ଡଳ ଜନମଣ୍ଡଳ ଧନ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ଜୀବନ ।
ବୃକ୍ଷାଦିଜୀବ ବ୍ରଜଉଦ୍ଭବ ଧନ୍ୟ ହେ ବୃନ୍ଦାବନ । ୬୭ ।
ନଶିଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ସଙ୍ଗଗୋପାଳ ରାସ କ୍ରୀଡ଼ାସ୍ଥଳ ।
ଶ୍ରୀ ଗୋପୀନାଥ ମୋକ୍ଷଦାୟ ଶୃଙ୍ଖେ ଅଛେ ଗୋପାଳ । ୬୮ ।
ଭକ୍ତ ଅକ୍ରୂର ସେମଧୁପୁର ପ୍ରେମ ନନ୍ଦ ଅସିନ୍ତି ।
ଗୋକୁଳପୁର ସେ ନାରୀବର ପ୍ରେମରେ ମୋହିଲେଲ । ୬୯ ।
ମଲ୍ଲସଙ୍ଗର ଅନନ୍ତଉର୍ଦ୍ଧ ଜଟିଳରୂପ ଦେଖିଣ ।
ବସ୍ତ୍ରସୁମନ ହୋଇଉଜ୍ଜଳ ଭକ୍ତରେ ପରସନ୍ନ । ୭୦ ।
କୁବୂଜାନାରୀ ବଡପଚରି ଦିବ୍ୟରୂପ ପାଇଲା ।
ପ୍ରେମାନୁରାଗ ହୋଇ ସୌଭାଗ୍ୟ ସଙ୍କଟେ ବଳଘିଲା । ୭୧ ।

ସେ କଂସନୃପ କରିଣକୋପ ସେ କୁବଳୟା ହସ୍ତୀ ।
ହୋଇହନ୍ତକ ଦ୍ୱାରକଣ୍ଟଙ୍କ ସଂହାରନ୍ତ କାନ୍ତ । ୭୨ ।
ଧଇଲଭିଡ ଦନ୍ତଉପାଡ଼ ଚାଗର୍ବ ଖର୍ବକଲ ।
ମୁଷ୍ଟିକମାଲ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରବଳ ଯୁଦ୍ଧେ ତାକୁ ମାଇଲ । ୭୩ ।
ରାଜାସେ କଂସ ଦୁଷ୍ଟିରେ ନାଶ ମହାପାପୀ ବିଧ୍ୱଂସି ।
ସେ ଉଗ୍ରସେନ କଲରାଜନ ପୁରପୁରେ ପ୍ରଶଂସି । ୭୪ ।
ଯେସେ ରୁକ୍ମଣୀ ସେ ପଦ୍ମାଳୟା ଦାରଦ୍ୱ ଚନ୍ଦ୍ରାବତ ।
ଲୀଳାବତାରି ହେ ବେଣୁଧାରି ଅଷ୍ଟସଖିରେ ଭାବ । ୭୫ ।
ରାହାସେ ରସେ ପ୍ରେମରେ ଭୂଷି ଅଷ୍ଟ ସେ ପାଟବଣୀ ।
ବଳାଇଣବା ସୁପ୍ରିୟାରାଧା ତବସଦାଉଲାଷେ । ୭୬ ।
ସେ ସତ୍ୟବମା ସୁମନୋରମା ଜମ୍ବବତୀ ସୁପ୍ରିୟା ।
କାଳନ୍ଦ୍ରମିତ୍ର ଯେନାଗ୍ନିଜିତ ଭଦ୍ରାଦ ସଙ୍ଗ ସାହା । ୭୭ ।
ହିନ୍ଦ ବୃନ୍ଦାର ଲକ୍ଷଣାସ୍ତ୍ରିର ସ୍ୱହାସ ସେ ମଣ୍ଡଳୀ ।
ଇନ୍ଦ୍ର ଉଦ୍ୟାନ କରିଭ୍ରମଣ ପାରିଜାତକ ସ୍ଥଳ । ୭୮ ।
ସତ୍ୟଭାମାର ଗୃହମଧ୍ୟର ରୋପଣତାକୁ କରି ।
ସମସ୍ତଗୋପୀ ଗୃହରେ ବ୍ୟାପି ହୋଇଲ ରୂପଧାରୀ । ୭୯ ।
ନାରଦମୁନି କଷାଦମଣି ମାୟାରେ ମୋହହେଲ ।
ପ୍ରତିଗୃହରେ ଭ୍ରମଣକରେ ତବରୂପ ଗୃହଂସ୍ଥ । ୮୦ ।
ସେ ମହାଜନ ସୁଦାମାଯେନ ଦୁଃଖ ଖଣ୍ଡିଲ ତାର ।
ଅସୀମଧନ ଗୃହଃରେପୂର୍ଣ୍ଣି ଅଛିବ ତାର ଘର । ୮୧ ।
ଯୁଧେଷ୍ଟିଯଜ୍ଞ ମଧ୍ୟରେ ଅଜ୍ଞ ଶିଶୁପାଳ ସଂହାରି ।
ଦ୍ରୌପଦୀ ଅର୍ତ୍ତି ଶୁଣିଅନନ୍ତ କୁରୁ ସଭାରେ ହରି । ୮୨ ।
କୋଟିବସନ କରିଲଦାନ ମାନରଖ ମୁରାରି ।
ଭୀଷ୍ମପିତାଙ୍କ ରଖିଲ ଟେକ ପାଣ୍ଡବ ହିତକାରୀ । ୮୩ ।

ବହୁରଥରେ ସ୍ୟନ୍ଦନ ଉପରେ ରହିଲ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ୟୋତି ।
ଯେ ପଣ୍ଡିତ ହେଲବହିତ ଛଡ଼ାଇଲ କାରଣ । ୮୪ ।
ଭାରତଯୁଦ୍ଧ କାଳରେ ଖେଦ ଭାରଡ଼ଅ ପକ୍ଷୀର ।
ଘଣ୍ଟତଳରେ ରଖିକରାରେ ଅହେଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର । ୮୫ ।
ପାଣ୍ଡବକୁଳ ସଦସ୍ୟହେଲ ସ୍ୱାର୍ଥେ ଦାତାହେଲେ ।
ମିହଡାଯୋଷି ପଣକୁରଖି ଯୁଦ୍ଧବିଜୟ ପାଇଲେ । ୮୬ ।
ଯୁଧିଷ୍ଠିରଦେବ ଯଜ୍ଞଅଶ୍ୱମ ତାହା କଲସେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ଯାଦବକୁଳ ହେଲେ ବହୁଳ ସେ କାଦମ୍ବରି ପାନ । ୮୭ ।
ଯାଦବକୁଳ ନାଶିପୂଲ ଭଗ୍ନଅନ୍ତର ହେଲ ।
ଅମୃତନ୍ତାରେ କାଲବେଳାରେ ଉଦ୍ଧବେ ଜ୍ଞାନଦେଲ । ୮୮ ।
ହେ ଦାମୋଦର ଗୁଣ ଅପାର ନାମ ତେଣୁ ଅନନ୍ତ ।
ତେତ୍ରିଶକୋଟି ଦେବତାଗୋଷ୍ଠି ବର୍ଣ୍ଣିହେଲେ ଅବ୍ୟକ୍ତ । ୮୯
ମୁଁ ଦୀନହୀନ କରେଁ ଜଣାଣ ଦୀନବାନ୍ଧବ ଜାଣ ।
ଭକ୍ତ ଅନେକ ହୋଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏହା କହିଲ । ୯୦ ।
ସାଧୁ ଅତଏବ ବଶ୍ୟଚନ୍ଦ୍ର ଭୂତକାଳ ପ୍ରକ୍ଷର ।
ଦାସାନୁଦାସ ଅଣ୍ଟ୍ରଯୂରିଘୋଷ ଯଶଙ୍କର ବସ୍ତାର । ୯୧ ।
ଏସୁଭବାର୍ଣ୍ଣୀ ନୃସିଂହମେଡା କଲ୍ଲବୁ ମନାନନ୍ଦ ।
ପ୍ରେମାଶ୍ରୁଗାତ୍ର ସ୍ମୃତ୍ୟନ୍ତର୍ଗତ ଫିରେ ବମ୍ମସ୍ୱ ବ୍ରନ୍ଦ । ୯୨ ।
ମନପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଅହେଗୋପାଳ ରଣଛୋଡ଼ଜୀ କମ ।
ଦ୍ୱାରିକାନାଥ ଯୋଡ଼ୁହସ୍ତ ସାଙ୍କାଙ୍କେ ମୋ ପ୍ରଣାମ । ୯୩ ।
ଗଦ୍‌ଗଦମନ ପ୍ରେମରେ ମଗ୍ନ ଭାବ ଅପଣା ମନ ।
ଦ୍ୱଣ୍ଡ୍ରବଧାନ କରେଁ ଲେଖକ ଗୌରବ ଯାଞ୍ଚୋଭନ । ୯୪ ।
ଷ୍ୟାମରାଧିକା ସ୍ନାନଦ୍ୱାରିକା ସେ ଯେଉଁ ଶୁଭସ୍ଥାନ ।
ଷ୍ୟାମଲସେଠ କରେ ପଇଠ ହେବ ପଢ଼ିବା ଦାନ । ୯୫ ।

ଅସ୍ତୁଭୂତ୍ର ଶତଶ୍ଚଧର ପରମ ପୂଜ୍ୟବାନ ।
ସେଠ ଶ୍ୟାମଲ କ୍ଷର ଏସ୍ଥଳ ନୃସିଂହ ମେଢା ଯେନ । ୯୬ ।
ତବପାଦରେ ପ୍ରଣାମକରେଁ ହେନ ହେ ମହାଶୟ ।
ତବଦୟାରେ ଅମ୍ଭେଏଠାରେ ସବୁ ଅନନ୍ଦମୟ । ୯୭ ।
ସେଠାଚରିଣ ଲେଖିବପଣ ପଥ ଗୁହ୍ନୁଁ ରହୁଛୁଁ ।
ସାଧୁଙ୍କପାସ ଟଙ୍କାସ.ତଶ ନେଇ ହୁଣ୍ଡି ଦେଇଛୁଁ । ୯୮ ।
ହୁଣ୍ଡିକନେବ ଟଙ୍କାକୁଦେବ ବିଲମ୍ବ ନ'କରିବ ।
ସାଧୁବୈଷ୍ଣବ କ୍ଲେଶ ନ ଦେବ କରି ସମ୍ମାନ ଭାବ । ୯୯ ।
ହୁଣ୍ଡିକ ହେନ ଟଙ୍କାକୁ ଗଣି ଦେବ. ବଜାଇ କରି ।
ହୁଣ୍ଡି ଫେରନ୍ତ ନୂହେ ଯେମନ୍ତ କରିବ ତା ବିଚାର । ୧୦୦ ।
ହୁଣ୍ଡି ଲେଖିଣ ବନ୍ଦକରିଣ ଦେଲେ ସାଧୁଙ୍କ ହସ୍ତେ ।
ହୁଣ୍ଡି ପାଇଲେ ଦ୍ୱାରିକାଗଲେ ଭାବ ଗମନ୍ତ ପଥେ । ୧୦୧ ।
ବୈଷ୍ଣବହୁଇ ଦ୍ୱାରିକାଯାଇ ପ୍ରବେଶ ସେ ହୋଇଲେ ।
ହୋଇଣଶ୍ରମୀ ନଗ୍ରକେ ଭ୍ରମି ପୁଚ୍ଛନ୍ତି ଜନ ସ୍ଥଳେ । ୧୦୨ ।
ସେଠଶ୍ୟାମଲ ତାହାରସ୍ଥଳ ଦେଖାଇ ଦିଅ ଭାଇ ।
ତ.ନାମେ ହୁଣ୍ଡି ଖୋଜେ ଦଗଣ୍ଡି ଲକ୍ଷ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୦୩ ।
ଏନଗ୍ରେନାହିଁ ତାନାମେ କେହୁ ଭାବଣ ତାହା ଦେଖ ।
ଗ୍ରବନାକର କେଉଁପାମର ମିଛେ କରୁଇ ଲଘ । ୧୦୪ ।
ଟଙ୍କାକୁନେଇ ଯାତନାଦେଇ ବଣାଚ ସେ ଘାତକ ।
ଫେରଣପାଅ ତାକୁବନ୍ଧାଅ ଯାଅ ସାଧୁ ତା ପାଖ । ୧୦୫ ।
ମନସନ୍ତାପ ସାଧୁଙ୍କକୋପ ଜ୍ୱଳନ୍ତାନଳ ମନ ।
ଢକର୍ମକଲା ଏଦଣ୍ଡଦେଲା ଫେରନ୍ତ ଯିବାଧ୍ୟାନ । ୧୦୬ ।
ହତାଶ ହୋଇ ପଡିଲେଶୋଇ କଳ୍ପବଟରମୂଳେ ।
ଜାଗ୍ରତହୋଇ ବାହୁଡ଼ାଯାଇ ନୃସିଂହ ମେଢାସ୍ଥଳେ । ୧୦୭ ।

ସେ ଦୁସ୍ତ୍ୟର ଠକବେପାର ପଲଯାଉ ଦେଖିବାଁ ।
ମନ୍ଦଭ୍ରଷ୍ଟାର ତ୍ରିସେନାରଖାର କଟଣ ଦେଖାଇବାଁ । ୧୦୮ ।
ବଣ୍ଡବୁଦ୍ଧେଇ ଝଙ୍କାକୁନେଇ ପାଉଲେ ଦେବବଳ ।
ଧନଜୀବନ ଦୁହେଁନେଧନ ବେବାର ଦୁଦେ ଭଲ । ୧୦୯ ।
ଏପଉତାପ ଦୁଦସ୍ଥେବ୍ୟାପ ସାଧୁଙ୍କ ଦୁଦଗତେ ।
ଛନ୍ତାଅପାର ସେ ସାଧୁଙ୍କର ଦେଖିଲେ ଛାୟାପଥେ ।୧୧୦ ।
ଥଳେବିଟିଲେ ବଶୃରକଲେ କଳଳୁଚେ ନୃସିଂହ ।
ଭୋଗରପାଇଁ ଏଦୁଃଖସହ ମନନ୍ତୁଏ ବଉଙ୍ଗ । ୧୧୧ ।
ହେ ରାମରାମ ଏହ୍ୟାକକର୍ମ କପାଳେ ଅମୃତଅଳ୍ପ ।
ସେ ସାଧୁଜନ ବଷାଦମନ ବହେଲ କହଉଲ୍ଲ । ୧୧୨ ।
ଶ୍ରଦ୍ଧାନୁରକ୍ତ ପ୍ରେମରେଯୁକ୍ତ କହନ୍ତ ସାଧୁଙ୍କସ୍ୱୟଂ ।
ଦେହୁଇବସ ବଟେରୁହ୍ୟସ କହୁବାର ଦନେହ । ୧୧୩ ।
ହାରକାପୁର ହୃଣ୍ଡି ଅମୃର ଶ୍ୟାମଲ ଦେଠନାମ ।
ନୃସିଂହମେଟା ସେ ହୃଣ୍ଡିଦାତା ଭାଙ୍ଗିଲ୍ଲ ଅମୃମର୍ମ । ୧୧୪ ।
ଯାଉଛୁପେଉ ସେ ଦୁରଗୃହୀ ମହର୍ଦ୍ଧ ହର୍ତ୍ତାହେବ ।
ଦେଖିଅନନ ତାଲଲ୍ପଣ ଜ୍ୱଳନ୍ତାନଲେ ଦେବୁ । ୧୧୫ ।
ଶାନ୍ତ୍ରବଉଳ ବଉମୃକାର୍ଯ୍ୟ ଯାହାଉମ୍ଭ ମାନସ ।
ଝଙ୍କା ଅମୃଳ ଶଙ୍କାକୁହେଳ ଶ୍ୟାମଲ କୃଷ୍ଣବାସ । ୧୧୬ ।
ଶୁକ୍ଳବସନ ଏବେସେଘେନ ଶ୍ୟାମଲ ସେଠ ମୁହିଁ ।
ହୃଣ୍ଡି ଫିଙ୍ଗାଥ ଝଙ୍କାକୁନଥ ଚାନ୍ଦ୍ରଭିଜ ଗୋଧାଇଁ । ୧୧୭ ।
ଦ୍ୱାରକାପୁର ଅମୃରଦ୍ଧର ନଗ୍ରପ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ଥାନ ।
ଲକ୍ଷନବଲ ଲକ୍ଷବସିଲ ହୃଣ୍ଡିଦଅ ବଦନ । ୧୧୮ ।
ଶୁଣିଚଉନ ହୃଣ୍ଡିକାଢ଼ିଣ ସାଧୁଙ୍କଲେ ଅର୍ପଣ ।
ଝଙ୍କାକୃଷ୍ଣ ହାତନେଅ ସାଧୁ ଦେଖି ପ୍ରସନ୍ନ । ୧୧୯ ।

ଟଙ୍କାଲୁବ୍ଧର ପରୀକ୍ଷାଙ୍କର ଗଣିନଥ ଆପଣ ।
ଥିଲେ ସେ ମନ ଭାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଣ ପାର ପୁଣ । ୧୨୦ ।
ସେ ସାଧୁଜନ ଆନନ୍ଦମନ ଟଙ୍କା ଗଣି ରଖିଲେ ।
ନୃସିଂହମେଢ଼ା ଭୂମ୍ୟୁବାର୍ତ୍ତା କହନ୍ତି ସଦାକାଳେ । ୧୨୧ ।
ଅଭେଦ ପ୍ରୀତିଥିବା ଚଳନ୍ତି ଶ୍ୟାମଲ ସେଠ ଭକ୍ତି ।
ନୃସିଂହମେଢ଼ା ମୋ ଜ୍ୟେଷ୍ଠଭ୍ରାତା ମାନ୍ୟପାଦ ହୁଅନ୍ତି ।୧୨୨।
ସଦାତାଙ୍କର ମୁଁ ପରୁକର ଅନୁଗ୍ରହ ରକ୍ଷକ ।
ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତି ତାହାଙ୍କରୁ ଆଜ୍ଞାବହ ମୁଁ ତାଙ୍କ । ୧୨୩ ।
ସାଧୁଙ୍କପାଶ ବନ୍ଧୁସା ଭାଷ ପ୍ରଭୃତି ପୂର୍ଣ୍ଣକଲେ ।
ମେଳାଣିମାଗି ସେ ବଇରାଗୀ ଯିବାଇଚ୍ଛା କହିଁଲେ । ୧୨୪ ।
ସେଠଦେହ ଶୁଣି ଯାଉଛୁପୁଣ ସମ୍ବାଦ କସଦେବ ।
ସେଠ ଶ୍ୟାମଲ ଭକ୍ତି ସ୍ନେ ସ୍କୁଲ ଭାଷାଲେଖାଇ ନେବ ।୧୨୫
ଅଷ୍ଟୋଭରଣୀ ମାନ୍ୟାଧିକାର ପରମ ମୋ ପୂଜ୍ୟଙ୍କ ।
ମୁଁ ପାଣିଯୋଡ଼ି ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗେପଡ଼ି ନମୋନମଃ ମୋ ଦେଖ ।୧୨୬
ଧର୍ମଧାରକ ସର୍ବଲୋକପୂଜକ ଶ୍ରୀହରି ଦାସ ପାଖ ।
ସେଠଶ୍ୟାମଲ ପାଦଯୁଗଳ ଧାଉଛୁ ଭାବରଖ । ୧୨୭ ।
କରେଁ ଜଣାଣ ମୋ ନିବେଦନ ଭାବଅଧେ ସ୍ୱଦେବ ।
ଏଠା ଅମୃର ଆନନ୍ଦପୁର ସେଠାଶୁଭ ଲେଖିବ । ୧୨୮ ।
ଶ୍ରୀମୁଖପଦ୍ମ ପାଇସୁପାଦ ସାଧୁଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଦେଲୁ ।
ହୁଣ୍ଡି ରଖିଣ ଆନନ୍ଦମନ ଅନୁଗ୍ରହ କହିଁଲୁ । ୧୨୯ ।
ନକରିମାୟୁ ଏପରିଦୟୁ ସଦା ସର୍ବଦା ଥିବ ।
ହୁଣ୍ଡି ଲେଖିଣ କରି ପ୍ରେରଣ ସମ୍ବାଦ ପଠାଇବ । ୧୩୦ ।
ଆନନ୍ଦହିର ଧରି ବହର ଲବେ ହୁଅ ସୁଖ୍ୟାତି ।
ଦ୍ୱିଜସମାସ ନଟେବପାସ ଧର୍ମରେ ଦଅ ମତି । ୧୩୧ ।

ତୁମ୍ଭର ହୋଇ ରହିଛୁମୁହିଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଚାହିଁ ।
ପଥିକହେବ ବର୍ତ୍ତରହେବ ଉଦ୍ଧ ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇ । ୧୨୨ ।
ଏହା ଲେଖିଣ ବନ୍ଦକରଣ ପତ୍ରିକା ସାଧୁ ହସ୍ତେ ।
ସେ ସାଧୁଜନ କଲେଗମନ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ହୋଇ ଚିତ୍ତେ । ୧୩୩ ।
କଣ୍ଠ ଦଳାନ୍ତେ ଧାଇଣଚତ୍ତ୍ୱେ ପୁନଃ ସେ ଯୁଦ୍ଧାଗଡ଼ ।
ସାଧୁପ୍ରବେଶ ନୃସିଂହପାସ ଦେଖି ଆନନ୍ଦ ବଡ଼ । ୧୩୪ ।
ପ୍ରଣାମକରି ପତ୍ରିକାଧରି ପାଠକଲା ସତ୍ୱର ।
ତପନବଧୂ ତୁମ୍ଭେହେ ସାଧୁ ବୋଲିଧରେ ପଯୃର । ୧୩୫ ।
ଧନ୍ୟ ମହାତ୍ମା ମୁଁ ମୂଢ଼ ଆତ୍ମା ହଣ୍ଡିଦେଲି ଯାହାକୁ ।
ବତସାହେଲ ଦର୍ଶନକଲି କକହୁଲେ ତୁମ୍ଭକୁ । ୧୩୬ ।
କେନ୍ଦ୍ରରୁହୁଁର ବହଇକାର ନୃସିଂହ ସେ ଯେ ମେଁତା ।
ଭକ୍ତବତ୍ସଲ ବାନାକେବଳ ଭକ୍ତଙ୍କ ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା । ୧୩୭ ।
ଭକ୍ତରକ୍ଷକ ମୁଁ କି ଲକ୍ଷ୍ୟକ ମୋପରେ ହେଲ ଦୟା ।
ମିଶ୍ରିବାଇର ବିଷଆହାର ଅମୃତ କଲତାହା । ୧୩୮ ।
ଅହେମୁରାର ଦେନଗୃହାର ପଣ ସୁରକ୍ଷା କାସ୍ତି ।
ମୁଁ କି ଲକ୍ଷ୍ୟକ ହେପଦ୍ମମୁଖ ଦୀନବାନ୍ଧବ ହରି । ୧୩୯ ।
ଦୁଃଖୀଙ୍କଖାଳ ହେବନମାଳ କ୍ଷମାମାଗଇ ଏତେ ।
ମହାପାତକ ହେଲି ଘାତକ ଅଜ୍ଞାନ୍ଧ ତବାଗ୍ରତେ । ୧୪୦ ।
ହେ ବୃନ୍ଦଜନେ ଭାବସ୍ପନ୍ଦନେ ନୃସିଂହମେଢ଼ା ଗୁଣ ।
ହୃଦସ୍ଥଳ ବର୍ତ୍ତ୍ରରଫଳ କଲି ଏହା ଅର୍ପଣ । ୧୪୧ ।
ଧର୍ମଧାରକ ସସାରଦେଖ ଭକ୍ତ ସୁବିଜ୍ଞ ଜନ ।
ବିଶୁଦ୍ଧକୀର୍ତ୍ତି ହୃଦୟେ ଚିନ୍ତ ରହ ଲଗାଇ ଧ୍ୟାନ । ୧୪୨ ।
ଭକ୍ତବତ୍ସଲ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭାଲ ଆତ୍ମଜ୍ଞାନରେ ନେଇ ।
ପ୍ରାକ୍ତନ୍ୟତୁଚ୍ଛ ଅଣିମାକରି ରହୁ ମୁହିଁ ଏମନ୍ତ । ୧୪୩ ।

ସତ୍ୟସନ୍ଧାଦ ନାହିଁ ପ୍ରମାଦ ଶାନ୍ତ ଶୀଳ ସୁ ସୁଧା ।
ମେଧାବୀ ଜନ ବେଦପୁରାଣ ସ୍ମୃତି ଚିହ୍ନ ବସୁଧା । ୧୪୪ ।
ମେଧାବୀଯେତେ ଏହିଜଗତେ ପୂଜ୍ୟ ଚିରକାଳକୁ ।
ସତ୍ୟରେରହି ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟଗୃହୀଁ ଗଣିଗଲେ ଭବକୁ । ୧୪୫ ।
ଶାନ୍ତିବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରେମପ୍ରକାଶ ସଦାଶୁଭ ଦାୟକ ।
ଧର୍ମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେହୁଁ ବଢେଇଲେ ସର୍ବଦିଗେ ତା ଦେଖ । ୧୪୬ ।
ବିଶ୍ୱାସସ୍ଥଳେ ରହିକୁଶଳେ କଳ୍ପନାପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।
ବିଶ୍ୱାସକଣ ରଖିଣଯେବେ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଶୋଭା ଦେବ । ୧୪୭ ।
ମୋ ତୀର୍ଥାଟନେ ପ୍ରକାଶିମନେ ଚିତ୍ରଣ କରି ଦେଲି ।
ଗୁର୍ଜ୍ଜରାଷ୍ଟ୍ରଦେଶେ ଯେ ଅବତଂଶ ବଡ଼ସା ହେବ ଭାଳ । ୧୪୮ ।
ଦୃଢ଼ବିଶ୍ୱାସ ରଖ ସ୍ୱପାସ ସ୍ୱଧର୍ମ ଭାବ ସ୍ମରି ।
ଜଣାଏ ମୁହିଁ ଅଗ୍ରତେଥାଇ କହୁଛି ପ୍ରେମଧରି । ୧୪୯ ।
ହେ ବନ୍ଧୁଗଣେ ଭାବସ୍ଥମନେ ଫସାର ଭାବସ୍ମରି ।
ଯେ କଳାନାଂଗ ଅଠଇରାଗ ହୃଦସ୍ଥ ହେନ୍ତାକାସି । ୧୫୦ ।
ଅହଂମାଦକ ସୃଷ୍ଟିଣଦେଖ ପ୍ରେମ ବୀଜକୁ ନେଇ ।
ଭକ୍ତିରେ ବୃଣି ହେସଭ୍ୟଜନ ସ୍ନେହ ଆଧାରପାଇ । ୧୫୧ ।
ଦୃଢ଼ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଲେପାଷ ଭବେ ଏମହାମନ୍ତ୍ର ।
ଶାନ୍ତିକବଚ ହୃଦୟେପାଶ୍ଚ ଜୀବେଦୟା ସୁ ଯନ୍ତ୍ର । ୧୫୨ ।
କଠୋରଶୀଳକୁ ଦ୍ରବକର ପ୍ରେମରସକୁ ଦିଅ ।
ଏହିବିକଳ୍ପ ଯାଉଛିଭାଇ ବଦାନ୍ୟ ମତେ ହୁଅ । ୧୫୩ ।
ହେ କୃପାସିନ୍ଧୁ ଭକ୍ତବନ୍ଧୁ ଅହେ ରୁକ୍ମିଣୀ ଈଶ ।
ଭ୍ରମରଦାସ ଦୋଷକ୍ଷମାକର କହେ ବେହାରି ଦାସ । ୧୫୪ ।

ସମାପ୍ତ